

holde en vis Bølge mellem militære og økonomiske Interesser, og han henlede særlig Opmærksomheden paa, at det sidste Finansaar; altsaa den nu foreliggende Finanslov, havde bragt en betydelig Udgift til økonomiske Formaal paa $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Dette skyldes ganske vist den Politik, som er ført mellem Regjering og Folkething, det erkjender jeg fuldt ud, er et godt og glædeligt Resultat af Forhandlingen mellem Regjeringen og Folkethinget. Men efter saaledes at have rost disse $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr., gjorde den ærede Minister opmærksom paa, at der til militære Diemed kun var foreslaaet omtrent 4 Mill. Kr., og disse 4 Millioner spillede ingen Rolle; det var i ethvert Tilfælde mindre end før, men der var en Underbalance paa Budgettet af $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og den skyldtes — saaledes forstod jeg den ærede Minister — nærmest økonomiske Foranstaltninger. Jeg veed nu ikke, hvorfor de økonomiske Foranstaltninger særlig skulle bære Skylden, hver Gang der bliver Underbalance. Hvergang, den ærede Finansminister gjør et Budget op, kommer han selvfølgelig til en Underbalance; det er en Praxis, vi engang have, og som jeg ikke har Noget imod; men jeg veed ikke, hvorfor de økonomiske Foranstaltninger særlig skulle bære Skylden derfor; jeg synes, at man lige saa godt kunde lægge Skylden paa de militære. Faktum er, at der er Underbalance, men om det er økonomiske eller militære Foranstaltninger, der er Skyld deri, afhænger sandelig ikke af et rent Skjøn; det afhænger af, om man kan sige, at der ved de militære eller ved de økonomiske Foranstaltninger er fremmet Ting, der kunne ventes at være af Betydning for Staten. Den bærer Skylden for Underbalancen, som maa siges at være Skyld i det, der ligger nærmest ved Luxus. Naar man saa efter ser dette Budget, vil man finde det Mærkelige, at Underbalancen ikke er 4, men $7\frac{1}{2}$ Million, idet der foruden de 4 Millioner paa Budgettet er forlangt extraordinært $3\frac{1}{2}$ Million allerede i Aar i de Love, som foreligger, og som skulle indføres paa § 28. Det bliver altsaa $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og sammenligner jeg dette Tal med, hvad der kommer ud, naar vi lægge alle de militære Udgifter sammen, saa kommer man netop ogsaa til $7\frac{1}{2}$ Million Kroner, der skyldes extraordinære militære Foranstaltninger. Jeg synes nu, det er ubilligt at betynde de civile Ministerier for Noget, der vedkommer de militære, det tyder just ikke paa stor Sympathi for de civile Interesses Fremgang. Den ærede Finansminister anførte dernæst som et andet Bevis paa,

at han ikke har forsømt de civile Interesses Fremme heri Landet, at der i de sidste 14 Aar er anvendt $98\frac{1}{2}$ Million Kr. til Jernbaner. Jeg ser af Tidenden, at Ministeren brugte Udtrykket „Jernbanevæsenet heri Landet“. Da jeg hørte den ærede Ministers Foredrag, fik jeg det Indtryk, at det var hans Mening, at Beløbet var anvendt til nye Baner, men efter det Udtryk, som findes i Tidenden, maa Meningen altsaa kun være den, at der i de 14 Aar er anvendt $98\frac{1}{2}$ Million til Alt, hvad der hedder Jernbanevæsen. Fra disse $98\frac{1}{2}$ Million gaar imidlertid $51\frac{1}{2}$ Million til Kjøbet af de sjældneste Jernbaner. Dette Kjøb kan ikke siges at have beriget Landet med Baner, eftersom de være der forveien; det er kun en Transaktion, hvorved man har flyttet Penge ud af Statskassen og faaet Jernbaner i Stedet for, men det er ikke nogen økonomisk Forbedring. Det, der er offret for at tilvejebringe økonomiske Fremstrid paa Jernbanevæsenets Omraade, er 47 Million Kr., og samtidig meddelte den ærede Minister, at der til Forsvarsforanstaltninger — kun extraordinære, paa § 26 — var brugt i samme Tid $57\frac{1}{2}$ Millioner. Altsaa til alt Jernbanevæsen er der i 14 Aar brugt 47 Millioner, og kun til extraordinære Forsvarsforanstaltninger — ikke til ordinære, det vilde blive over det dobbelte — $57\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Nu synes jeg, at den ærede Minister ikke burde fremdrage dette; thi det forekommer mig, at er der noget, der kaster et grelt Billede over vor utrolige militaristiske og lidet økonomiske Politik i Almindelighed, saa er det dette, at der i 14 Aar kun er anvendt 47 Millioner Kr. til økonomiske Foranstaltninger og 57 Million Kr., altsaa 10 Mill. Kr. mere til militære (Afskyldelse). Sa det fremgaar af de Tal, den ærede Minister nævnte. Nu ved jeg ikke, om Ministeren kun har tænkt paa nye Jernbaner, men efter Tidenden har han nævnt Jernbanevæsenet, og det stiller han sammen med Udgifterne paa § 26, han fremhævede selv udtrykkelig: extraordinære Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) søgte ligeledes at bevise, at vi navnlig i den senere Tid ikke kunde beklage os over, at Statens Midler være anvendte paa en særlig militaristisk Maade, idet han gjorde gjældende, at der i det Hele var brugt $17\frac{1}{2}$ Million Kr. til økonomiske Diemed, offentlige Arbejder og Saadant. Jeg skal indrømme det ærede Medlem, at hans Beregningsmaade hviler paa et bedre Grundlag end den ærede Finansministers, thi den hviler paa et Grundlag, der giver et virkeligt Billede af det, det nu gjælder